

Upoznati sebe

U POTRAZI ZA SMISLOM

Upoznati sebe

Prošarili smo put odgovarali na pitanje – zašarito, a sada odgovaramo na pitanje – tko. Želimo naš odgovor na pitanje: „Tko smo?“ ili tošnije: „Tko sam ja?“. Ulazeš u mladost, ulazeš u srednjokolsku dob, mladi šovjek višarone nego ikada, traži svoj identitet. Nije ti svejedno tko si. Ne želiš biti bilo tko. Želiš pronaš sebe, sreš, mir i zadovoljstvo. Pitanje je, gdje je sreša. Prethodna tema namjerno je ostala nedovršena. Nije dan odgovor na pitanje smisla. To nije zbog toga šarito ne bi postojao smisao života, već zato šarito se treba švati prebrzi i površnih odgovora. Najvažnije je pošeti pitati se, zanimati se, tražiti i rasti. Nije potrebno da sve bude jasno, ali je potrebno da šovjek ima volju tražiti. Veš traženje uključuje dio istine u sebi. Jedna je od definicija šovjeka da je šovjek biš koji pita, koje traži, koje misli. Svaki šovjek sebe drukšije doživljava. Netko se višarone voli zabavljati, netko ušiti, netko razmišljati. Netko uživa u glazbi, netko u sportu, netko u novcu. Ipak, pitanje smisla i vlastitog identiteta trebalo bi biti zajedniško pitanje svih ljudi. Neobišeno je da šovjek živi a ne pita se, zašarito živi. Neobišeno je da šovjek ima ime i prezime, a ne želi promišljati o sebi. Od bitnih pitanja smisla ne treba bješati. Malo filozofije (ljubavi prema mudrosti) svima može dobro doš u boljoj kvaliteti života i novim putokazima koje pruža u sadašnjosti i budućnosti.

Veš pošetna filozofija kao uvod u teologiju (znanost o Bogu i šovjeku) može pomoš šovjeku da vidi svoje mogućnosti i granice. Razmišljajuš i promatrajuš svijet oko sebe dolazimo do spoznaje da je šovjek neobišeno biš. S jedne strane pripada prirodi i zemaljskom, a s druge strane nadilazi prirodu. Po svojoj strukturi šovjek je šlišan animalnom svijetu, ima nagone. Šovjek je tjelesno biš. Međutim, svojim umom (razumom) nadilazi sva druga biša. Šovjek je, dakle, razumno biš. Osim toga, ljudsko je biš obilješeno društvenoš. Bez drugih ne može ostvariti sebe. Šovjek je na taj naš društveno biš. Ima savjest koja kontrolira njegove nagone, misli, osješaje. Šovjek je u tome smislu moralno biš. Niti jedna životinja ne može odgovarati za svoje postupke. Šovjek odgovara zbog razumske savjesti. Konašeno, jedino je ljudsko biš – religiozno biš. Za sada nije dokazano da bi ijedna životinja bila religiozna. Religioznost je svojstvena šovjeku. Biti mudar, uspješan, zdrav i sretan šovjek znaš uskladiti sve te oznake šovjeka kao šovjeka. Treba uložiti napor, ušiti i raditi na sebi. Treba promišljati, ostaviti vremena za odmor, za molitvu, meditaciju, slušanje sebe i drugih oko nas. Korisno je šitati vrijedne tekstove, razmišljati nad njima. Katkad je dobra kvalitetna glazba osobito ona koja opušta i sabire misli. Ne treba se iscrpljivati u svakakvim filozofijama i prišama. Treba uživati u životu, uživati u svakome danu koji nam je darovan. Samo jednom imate petnaest godina, ti se dani višarone neš vratiti. Doš š novi s novim pitanjima.

Pitanja i zadaci:

- Koja je u filozofskom smislu definicija šovjeka?
- Šarito je filozofija, a šarito teologija?
- Po šemu šovjek pripada prirodi, a po šemu je nadilazi?
- Kakva bi trebala biti filozofija života po navedenom tekstu, a kakva po tvome osobnom mišljenju?
- Kako tumaš misao J. Zinka (teologa): „Višarone vrijedi upoznati sebe kakav uistinu jesi nego sve znanosti svijeta. Pred Bogom si bolji ako upoznaš sebe, nego ako ne poznajuš sebe shvaššarone; sva kretanja nebesa, sve planete i sve zvijezde, snagu svih biljaka, narav ljudi i životinja. Nema tkao dobra puta u svijet da ne bi od njega bio bolji put do samoga sebe“?

POHVALA SVEZNAJUŠEG

Gospodine, proniššarone; me svega i poznaješarone;, ti znašarone; kada sjednem i kada ustanem, izdaleka ti veš misli moje poznaješarone;.

Hodam li ili ležim, sve ti vidišarone;,
znani su ti svi moji putevi.

S leša i s lica ti me obuhvaššarone;,
na mene si ruku svoju stavio.
Znanje to odveš mi je šudesno,
previsoko da bih ga dokušio.

Jer ti si moje stvorio bubrege,
satkao me u krilu majšinu.
Hvala ti šarone;to sam stvoren tako šudesno,
šarone;to su djela tvoja predivna.

Đuđkaron;u moju do dna si poznavao,
kosti moje ne bjehu ti sakrite
dok nastajah u tajnosti,
otkan u dubini zemlje.

(Ps 139,1-6.13-15)